

OSCHŁY (5) *part praet act*

o jasne.

sg [*m N* oschły.] ◊ *f A* oschłą (1). ◊ *pl N subst* oschł(e) (2). ◊ *A subst* oschł(e) (1). ◊ *L* oschłych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

1. *Który wysechł, pozbawiony wilgoci* (2) : Plerwżego dnia Pan Bog [...] wody ná iedno mieyfce zgormádził/ y ziemię oschłą od nich oddzielił. *BielKron* A5v; [oschły *Aridus torridus. Volck Ppp3*].

W przen (1) : Y fnadz opák obráca nádzieie ludzkie/ ábowiem tem/ ktorzi fámi siedzieli wdomiech opuštoffálych rozliczną ie czeládzią nápełnia [...] / á ty ktorzy oniem [*o Panu*] máło wiedzą oštáną ná oschłych miefcach/ ná wielkich niedoštátkoch swoich. *RejPs* 97v.

2. *Zeschły, uschnięty* (3) : *Duracina cerasa, Oschłe wiśnie/ które ták ná gąłęziách aż do zimy zoštawiáją/ álbo w piecu lubo ná słońcu popiekają. Mącz* 98b.

Wyrażenie: »oschłe gąłęzie (*a. gałązki*)« (2): *Surculo, Niepotrzebne á oschłe gąłaski obcinác. Mącz* 435c; a to fie wżytko otrząfnie s ściebie [!]/ iáko gdy wiátr otrząfnie liście z drzewká onego [*zielonego*]/ á zoštáną oschłe gąłęzi iego. *RejPos* 39v.

Synonimy: 1. *suchy, wyschły*; 2. *suchy*.

Cf OSCHNAĆ